

Εἰκὼν 1.

ας
 αι τῶι δ
 αι Αἰσχύλ
 οισ προγεγε
 5 πόλιν εὐνοίαι κα
 ρυσῶι στεφάνω
 στήσαι δὲ τὰς ε
 μνασίῳ ἐν τῶι ἔ
 βήματος, τὰς δὲ εἰ
 10 ρυσίας καὶ ἐπιγράψαι
 τῶν Ἰπποσθένην Αἰσχύλ
 ποσθένου ἀρετῆς ἔνε
 ον ὄπως εὖσημος ὑπάρ
 αι τοῖς παρεπιδημοῦσι
 15 νων πρὸς τὰ κ[οι]νά προ

περιέχουσαι τὸ ψήφισμα τὸ ὑπὲρ τῶν τιμωμένων
 διὰ χρυσοῦ στεφάνου καὶ εἰκόνων τίθενται παρὰ
 τὰς εἰκόνας (ἰδὲ ψήφ. ὑπὲρ Θεοπόμπου παρὰ Ραγ-

καθῆ Ant. hell. II ἀριθ. 689), ἐν τῇ ὑπὸ W. δη-
 μοσιευθεῖσθαι τοῦτο δὲν λέγεται, ἀλλὰ μόνον ὀρίζε-
 ται ὡς τόπος τῆς ἰδρύσεως αὐτῶν τὸ ἱερόν καὶ γυ-
 μνάσιον ἄνευ τοῦ εἰδικωτέρου διορισμοῦ, ἐγγὺς τοῦ
 βήματος. Καὶ τελευταῖον σημειούμεθα ὅτι καὶ τῆς
 ἡμετέρας ἐπιγραφῆς τὰ γράμματα ἔχουσι μὲν ἀκρε-
 μόνας, ἀλλ' ἔχουσιν ὕψος 0·005-0·006 καὶ οὐχί
 0·009, ὡς τὰ γράμματα τῆς τοῦ W., τὸ Ο ἑνια-
 χροῦ εἶνε μικρότερον τῶν ἄλλων γραμμάτων, τοῦ
 δὲ γράμματος Ε ἡ ἄνω καὶ κάτω ὀριζόντιος κεραία
 εἶνε μακροτέρα τοῦ συνήθους, ἐν τισὶ δὲ καὶ προ-
 εκτείνονται ὀλίγον τῆς καθέτου.

Ἄν ἡ ἡμετέρα ἢ ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Wilhelm συμ-
 πληρωσὶς τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης εἶνε πιθανωτέρα,
 ἄλλοι κρινάντων, ἡμεῖς τοῦτο μόνον λέγομεν, ὅτι
 ὁ 10^{ος} καὶ 11^{ος} στίχος δὲν δύναται νὰ συμπλη-
 ρωθῆ, ὡς συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ κ. Wilhelm, ὁ
 δήμιος δ' Ἐρετριέων, ἐπειδὴ τὸ πρῶτον γράμμα
 τοῦ 11^{ου} στίχου εἶνε Τ καὶ οὐχί Ε, καὶ ἂν παρα-
 δεχθῶμεν ὅτι τὸ ψήφισμα εἶνε τοῦ Ἐρετριέων καὶ
 οὐχί τοῦ Ταμυνέων δήμου. Σημειωτέον πρὸς τοῦ-
 τοις ὅτι ὁ χώρος ὁ μεταξὺ τοῦ πρώτου γράμματος
 καὶ τοῦ δευτέρου τοῦ 11^{ου} στίχου εἶνε τοσοῦτον
 ὀλίγος, ὥστε ἦτο ἀδύνατον νὰ χαραχθῆ τὸ ἔχον
 τὰς ὀριζοντίους κεραίας μακρὰς Ε.

Σημ. Ἐν τῇ προτέρᾳ δημοσιεύσει τῆς ἐπιγρα-
 φῆς ταύτης (AE 1907, 23) εἰσέφερονται τὰ ἐξῆς
 ἀβλεπτήματα, ἅτινα ἐν τῇδε τῇ ἀναγραφῇ ἐπα-
 νορθοῦνται. Ἐν τῷ 2^ῳ στίχῳ παρελείφθη τὸ ἐν
 τῇ δοτικῇ ὑπογεγραμμένον Ι, ἐν δὲ τῷ 13^ῳ μετὰ
 τὸ Κ φαίνεται τὸ ἥμισυ περίπου τοῦ Ο μικροῦ C,
 μεθ' ὃ ἀναγινώσκονται εὐκρινῶς τὰ γράμματα ΝΑ,
 ὅτε συμπληρωτέον οὐχί κ[αλά], ὡς συνεπληρώσα-
 μεν, ἀλλὰ κ[οι]νά. Δὲν ἀποκρούομεν τὴν ἐν τῷ 11^ῳ
 στίχῳ συμπληρωσιν τοῦ κ. Wilhelm [ἦι ἔχουσι
 πρὸς] τὴν πόλιν εὐνοίαι.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 20ῇ ἰουνίου 1910.

Γεώργιος Ἀ. Παπαβασιλείου.